

عنوان مقاله:

نمایش نامه نویسی تاریخی در ادبیات معاصر مصر و ایران از سال ۱۹۰۶ تا ۱۹۵۳

محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره ۹، شماره ۱ (سال: ۱۳۹۸)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۱

نویسندگان:

علا قربانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین، ایران

ناصر محسنی نیا - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

آشنایی مشرق‌زمینیان، ازجمله مصریان و ایرانیان، در دو قرن اخیر با مظاهر تمدن و فرهنگ غرب، از موارد بسیار موثر و قابل توجه در ادبیات این دو کشور به حساب می‌آید. این موضوع به ویژه در توجه به انواع ادبی برجستگی بیشتری دارد. یکی از این انواع ادبی که حاصل آشنایی نویسندگان شرقی با ادبیات اروپایی است، نمایش‌نامه نویسی و ازجمله نمایش‌نامه‌های تاریخی است. نوع بیان حوادث تاریخی در این نوع از نمایش‌نامه‌ها، نویسندگان معاصر ایران و مصر نیز کوشیدند تا با به کارگیری این نوع ادبی، به بیان حوادث تاریخی و توضیح سرگذشت شخصیت‌های ملی و گذشته خود در قالب نمایش‌نامه‌های تاریخی بپردازند. پژوهش حاضر، میزان و ابعاد این تأثیرپذیری در نمایش‌نامه‌های تاریخی نویسندگان معاصر ایران و مصر را بررسی و نحوه رشد و توسعه این نوع ادبی را در آثار آن‌ها مشخص کرده است؛ سپس این حرکت را در دو کشور، تحلیل و بررسی کرده است؛ همچنین معرفی تاریخچه و مهم‌ترین نمایش‌نامه‌های تاریخی و مهم‌ترین نویسندگان دو کشور در این نوع ادبی از دیگر اهداف نوشتار پیش رو است.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، نمایش‌نامه، نمایش‌نامه نویسی تاریخی، ادبیات معاصر، ایران، مصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1320464>

